

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง
เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๒

หลักการ

เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการประกอบกิจการตลาดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๓๕ และตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พุทธศักราช ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ ๕ พุทธศักราช ๒๕๔๖

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อย ถูกต้องตามสุขลักษณะและ
อนามัยในการประกอบกิจการตลาดของผู้ขออนุญาตจัดตั้งตลาด โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๓๕ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๖๓
ประกอบกับพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช ๒๕๓๗ และแก้ไข
เพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ ๕ พุทธศักราช ๒๕๔๖ มาตรา ๗๑ จึงเสนอตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง ตลาด พุทธศักราช ๒๕๖๒

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง
เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๒

.....

โดยเป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง ว่าด้วยตลาด พ.ศ. ๒๕๖๐ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง โดยความเห็นจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง จึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้น ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง แล้ว ๑๕ วัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติข้อบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่น ๆ ในส่วนที่ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสดประกอบ หรือปรับปรุงแล้วหรือของเสี้ง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วย หรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด

“สินค้า” หมายความว่า เครื่องอุปโภค บริโภคหรือสิ่งของต่างๆ ที่วางจำหน่ายในตลาด

“อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภท สัตว์ เช่น โค กระบือ สุกร เป็ด ไก่ สัตว์น้ำ หรืออื่นๆที่ฆ่าแล้วหรือมีชีวิต รวมทั้งประเภท ผัก ผลไม้หรืออื่นที่เป็นอาหารดิบ

“อาหารแปรรูป” หมายความว่า อาหารสดที่แปรรูป ทำให้แห้งหรือหมักดอง หรือในรูปอื่นๆ รวมทั้งสารปรุงอาหาร เช่น พริกแห้ง กุ้งแห้ง อาหารกระป๋อง อาหารแช่แข็ง กะปิ น้ำปลา ซอส เป็นต้น

“อาหารสำเร็จรูป” หมายความว่า อาหารที่ผ่านการทำ ประกอบปรุง จนสำเร็จพร้อมที่จะรับประทานได้ เช่น ต้ม นึ่ง ทอด ยำ ย่าง ฯลฯ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่างๆ

“การล้างตลาดตามหลักวิชาการสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาด อาคาร แผงขายของในตลาด พื้น ผนัง เพดาน (ถ้ามี) รางระบายน้ำ ห้องน้ำ ห้องส้วมและบริการต่างๆรอบอาคารตลาดให้สะอาด ปราศจากสิ่งปฏิกูล หยากใย ฝุ่นละออง คราบสกปรกและอื่นๆรวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อโรค และกำจัดสัตว์พาหนะนำโรค ทั้งนี้สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งสร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่บริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในข้อนี้ มิให้ใช้บังคับแก่ กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การของรัฐ ที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินกิจการตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามความในข้ออื่น แห่งข้อบัญญัตินี้ด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

ข้อ ๖ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาด ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ตล.๑ พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างในสถานที่จัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การยื่นคำขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้ตลาด ภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดแล้ว ให้ยื่นคำขออนุญาต ตามแบบ ตล.๓ พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างที่จะขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ หากสถานที่จัดตั้งเป็นอาคาร ผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดสถานที่ตั้งตลาดและมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดถูกต้องด้วยสุลักษณะ ตามเงื่อนไขบังคับไว้ในข้อบัญญัตินี้ตามประเภทของตลาดแล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตตามแบบ ตล.๒

ข้อ ๘ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาดและมีเครื่องมืออุปกรณ์สำหรับตลาดถูกต้องด้วยสุลักษณะ ตามเงื่อนไขบังคับไว้ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ตามประเภทของตลาดแล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตตามแบบ. ตล.๒

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ผู้ขออนุญาตเปลี่ยนแปลง ขยายหรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาด และมีเครื่องมืออุปกรณ์สำหรับตลาดถูกต้องด้วยสุลักษณะ ตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อบัญญัตินี้ตามประเภทของตลาดแล้ว ก็ให้ออกหนังสืออนุญาตได้

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ตามอัตราท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ข้อ ๙ ในข้อบัญญัตินี้ ให้จัดตลาดเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

(๑) ตลาดประเภทที่ ๑ ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินกิจการประจำหรืออย่างน้อยสัปดาห์ละ หนึ่ง ครั้ง และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗

(๒) ตลาดประเภทที่ ๒ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินกิจการเป็นประจำหรืออย่างน้อยสัปดาห์ละ หนึ่ง ครั้ง และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ นี้มีผลใช้บังคับให้ปรับปรุงตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๓) ตลาดประเภทที่ ๓ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินกิจการชั่วคราวหรือครึ่งคราว หรือตามวันที่กำหนด และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ และข้อ ๒๖

ข้อ ๑๐ ที่ตั้งของตลาดต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อย เมตรจากแหล่งที่น่ารังเกียจ และหรือแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดมูลฝอยอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่วิธีป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ตลาดประเภทที่ ๑

ข้อ ๑๑ ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง คือ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ขนถ่ายสินค้า ส้วม และที่ถ่ายปัสสาวะ ที่รวบรวมขยะมูลฝอยและที่จอดรถ

ข้อ ๑๒ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ต้องมี และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ตัวอาคาร ต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง แข็งแรง

(๒) มีถนนรอบอาคารตลาด กว้างไม่น้อยกว่า สี่ เมตร และมีทางเข้าออกตลาดอย่างน้อย หนึ่ง ทาง ที่กว้างไม่น้อยกว่า สี่ เมตร สำหรับตลาดที่มีอยู่ก่อนหน้าที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ปรับปรุงตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๓) หลังคา ต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคา ต้องมีความเหมาะสมกับการระบายอากาศของตลาดนั้นๆ

(๔) พื้น ต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย และต้องไม่มีน้ำขังอยู่ได้

(๕) ฝาผนัง ต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย

(๖) ประตู ต้องสามารถป้องกันสัตว์ต่างๆ เข้าไปพลุกพล่านในตลาดและต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า สอง เมตร

(๗) ทางเดินภายในอาคารสำหรับผู้ซื้อ ต้องกว้างไม่น้อยกว่า สอง เมตร

(๘) ต้องมีการระบายอากาศในตลาดเพียงพอ ไม่ให้เกิดกลิ่นเหม็นอับ

(๙) ในอาคารโดยทั่วไปต้องมีความเข้มของแสงสว่าง ไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อย ลักซ์ และที่แผงขายสินค้า หรือเชิงจำหน่ายเนื้อสัตว์ต้องมีความเข้มของแสงสว่าง ไม่น้อยกว่า สองร้อย ลักซ์ ทั้งนี้ต้องไม่ใช่แสงหรือวัตถุอื่นที่ทำให้สีของสินค้าเปลี่ยนไปจากธรรมชาติ

(๑๐) แผงขายสินค้า ต้องเป็นแบบปิดทึบ ทำด้วยวัสดุถาวร เรียบทำความสะอาดง่ายมีความลาดเอียง มีพื้นที่แผงไม่น้อยกว่า สอง ตารางเมตร สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า หกสิบเซนติเมตร และต้องมีทางเข้าแผงของผู้ขายของกว้างไม่น้อยกว่า เจ็ดสิบ เซนติเมตร มีที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะอย่างเหมาะสม แยกต่างหากจากแผงและสะดวกต่อการเข้าออก

(๑๑) ใช้ในตลาด ต้องเป็นน้ำประปา และจัดให้เพียงพอสำหรับล้างสินค้า หรือล้างมือ โดยระบบท่อ สำหรับแผงขายอาหารสด ต้องมีไม่น้อยกว่า หนึ่งก๊อกน้ำ ต่อ สองแผงและการวางท่อให้มีลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครกไม่ติดหรือทับกับท่ออุจจาระ และต้องจัดให้มีเก็บสำรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพอ และสะดวกต่อการใช้

(๑๒) ทางระบาย น้ำต้องทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ ภายในตลาดต้องเป็นทางระบายน้ำแบบ ปิด ส่วนทางระบายน้ำรอบตลาดต้องเป็นแบบรูปตัวยู มีตะแกรงปิด-เปิด ทำความ สะอาดง่าย และมีความลาดเอียงระบายน้ำได้สะดวก

(๑๓) ให้มีบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน และบ่อบำบัดน้ำเสีย โดยน้ำทิ้งต้องได้มาตรฐานน้ำ ทิ้ง ตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๓ ที่ขนถ่ายสินค้า ต้องจัดให้มีบริเวณหนึ่งบริเวณใดเฉพาะ และพื้นที่เพียงพอสำหรับการขนถ่าย สินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด

ข้อ ๑๔ ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีระบบการขับเคลื่อนอุจจาระ ปัสสาวะลงสู่ที่เก็บกัก ซึ่งจะต้องป้องกัน สัตว์ แมลงพาหนะนำโรคได้ และไม่ปนเปื้อนแหล่งน้ำธรรมชาติและน้ำใต้ดินทุกชั้นตอน

(๒) สร้างด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย ห้องส้วมมีเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า หนึ่ง ตารางเมตร ต่อ หนึ่งที่ และมีความกว้างไม่น้อยกว่า หนึ่ง เมตร

(๓) ระยะตั้งระหว่างพื้นที่ถึงส่วนต่ำสุดของคาน หรือเพดาน หรือสิ่งอื่นที่ติดกับ คาน หรือเพดาน ต้องไม่น้อยกว่า สอง เมตร และต้องมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละ สิบ ของ พื้นที่ห้องหรือมีพัดลมระบายอากาศ

(๔) มีแสงสว่างไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อย ลักซ์

(๕) พื้นที่ความลาดเอียงไม่น้อยกว่า ๑: ๑๐๐ และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่ง ต่ำสุดของพื้นที่ห้อง

(๖) ต้องจัดให้มีกระดาษชำระ หรือน้ำสำหรับชำระให้เพียงพอทุกห้องรวมทั้งจัด ให้มีการจัดทำความสะอาดทุกวัน

(๗) กรณีเป็นโถส้วมชนิดคอก่าน ต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ยี่สิบ เซนติเมตร

(๘) มีที่ระบายอุจจาระลงสู่ถังเก็บกัก ซึ่งต้องมีเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า สิบ เซนติเมตร มีความลาดเอียงไม่น้อย ๑: ๑๐

(๙) มีที่ระบายอากาศขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า สอง เซนติเมตรครึ่ง สูง เหนือหลังคาส้วมหรือสูงจนกลิ่นเหม็นของก๊าซไม่รบกวนผู้อื่น

(๑๐) ตั้งอยู่ในที่เหมาะสม นอกตัวอาคารตลาด มีผนังกันเพื่อมิให้ประตูเปิดสู่ตลาดโดยตรง และประตูเป็นชนิดเปิดออก

ข้อ ๑๕ จำนวนส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องจัดให้มี ดังนี้

(๑) ส้วมต้องมีไม่น้อยกว่า หก ที่ ต่อจำนวนแผงไม่เกิน สี่สิบ แผง โดยแยกเป็น ส้วมชาย สอง ที่ ส้วมหญิง สี่ ที่ และให้เพิ่มทั้งส้วมชายและส้วมหญิงอีก หนึ่งที่ และสองที่ตามลำดับต่อ จำนวนแผงที่เพิ่มขึ้นทุก ยี่สิบห้า แผง

(๒) ที่ปัสสาวะชาย ต้องจัดให้มีไม่น้อยกว่าจำนวนส้วมชาย และอยู่ในบริเวณ เดียวกัน

(๓) อ่างล้างมือ ต้องจัดให้มีไม่น้อยกว่า หนึ่งที่ ต่อส้วม สองที่ และที่ถ่ายปัสสาวะ สองที่

ข้อ ๑๖ ที่รวบรวมมูลฝอย ต้องมีลักษณะเป็นสิ่งปลูกสร้างถาวร หรือเป็นที่พักมูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้น ๆ ก็ได้ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวัน มีการปกปิด สามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกตัวอาคารตลาด และอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

ข้อ ๑๗ ที่จอดรถต้องจัดให้มีที่จอดตามความเหมาะสมที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๘ ต้องจัดให้มีเครื่องดับเพลิงไว้ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและติดตั้งในบริเวณที่เห็นได้ง่าย

ตลาดประเภทที่ ๒

ข้อ ๑๙ ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยจัดให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ และที่รวบรวมมูลฝอย

ข้อ ๒๐ บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) พื้นที่ต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย และต้องไม่มีน้ำขังอยู่ได้

(๒) จัดให้มีรั้วที่สามารถป้องกันสัตว์ต่างๆ เข้าไปพุกพ่วนในตลาดได้

(๓) แผงขายสินค้า ต้องทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า หกสิบ เซนติเมตร ด้านล่างของแผงไม่ใช่เป็นที่เก็บ หรือสะสมสินค้าและของอื่นๆ และต้องมีทางเข้าแผงสำหรับผู้ขายของไม่น้อยกว่า เจ็ดสิบ เซนติเมตร

(๔) การจัดแผง ต้องมีทางเดินสำหรับผู้ซื้อกว้างไม่น้อยกว่า สอง เมตร

(๕) น้ำใช้ในตลาด ต้องเป็นน้ำประปา หรือน้ำที่สะอาด และจัดให้มีเพียงพอ

(๖) ต้องมีทางระบายน้ำรอบตลาดแบบเปิด ทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ

มีความลาดเอียง และมีบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน ก่อนระบายน้ำออกจากตลาด

ข้อ ๒๑ ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ เช่นเดียวกับ ข้อ ๑๔ (๑)-(๙) และข้อ ๑๕ (๑)-(๓) และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกบริเวณแผงขายสินค้า

ข้อ ๒๒ ที่รวบรวมมูลฝอย มีลักษณะเป็นที่พักมูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้นๆ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับมูลฝอยในแต่ละวัน มีการปกปิด สามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกบริเวณแผงขายของ และอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

ตลาดประเภทที่ ๓

ข้อ ๒๓ การจัดวางสินค้าในตลาด ต้องจัดวางผังการจำหน่ายให้เป็นหมวดหมู่ ไม่ปะปนกัน แยกเป็นอาหารสดชนิดต่างๆ อาหารแปรรูป อาหารปรุงสำเร็จ และประเภทสินค้าที่ไม่ใช่อาหารเพื่อสะดวกในการดูแลความสะอาดและป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

ในกรณีที่เป็นอาหารสดซึ่งอาจมีน้ำหรือของเหลวไหลหยดเลอะเลอะ จะต้องมีการกั้นไม่ให้ไหลจากแผงลงสู่พื้นตลาด และจัดให้มีท่อหรือทางสำหรับการระบายน้ำหรือของเหลวนั้นลงสู่ท่อระบายน้ำ โดยไม่ให้เปื้อนพื้นตลาด

ข้อ ๒๔ ห้ามวางสิ่งของกีดขวางทางเดินทางเดินในตลาด ตามทางเข้าสู่ตลาด ทางเดินและถนนรอบตลาด

ข้อ ๒๕ ให้เปิดตลาดและปิดตลาด ตามเวลาที่องค์การบริหารส่วนตำบลประกาศกำหนด

ข้อ ๒๖ ส้วม ก๊อกน้ำใช้ และสาธารณูปโภคอื่นๆ ที่จัดไว้ ต้องเปิดให้มีการใช้ตลอดเวลาขณะประกอบกิจการ

การบำรุงรักษาตลาด

ข้อ ๒๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ ต้องปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาด ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องบำรุงรักษาโครงสร้างต่าง ๆ ภายในตลาด ได้แก่ ตัวอาคาร อุปกรณ์ต่างๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลมท่อประปา ฯลฯ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา

(๒) ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยที่ไม่รั่วซึม และมีฝาปิดประจำทุกแผง ให้มีการกวาดมูลฝอยบริเวณตลาดเป็นประจำ และดูแลที่รวบรวมมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(๓) ต้องจัดให้มีการทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน และล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลอย่างน้อยเดือนละ หนึ่ง ครั้ง

ข้อ ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ต้องจัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอย ดูแล ความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม บ่อดักมูลฝอย และบ่อดักไขมัน ให้ใช้การได้ดี ดูแลที่รวบรวมมูลฝอย ได้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอและจัดให้มีการล้างตลาดด้วยน้ำสะอาดทุกวันที่เปิดทำการ

ข้อ ๒๙ ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ต้องไม่ทำการและดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการอันอาจทำให้เกิดเหตุรำคาญ หรือการระบาดของโรคติดต่อ ดังต่อไปนี้

(๑) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ที่ขังสัตว์เพื่อขาย

(๒) สะสม หมักหมม สิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด ทำให้สถานที่สกปรกรกรุงรังหรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์นำโรค

(๓) ถ่ายเท ทิ้ง มูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

(๔) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดสกปรกขึ้น จนเป็นเหตุให้เสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๕) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่น หรือน่าจะเกิดอันตราย

(๖) ใช้ตลาดเป็นที่อาศัยหลับนอน

(๗) กระทำการอื่นใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด

ข้อ ๓๐ ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด ต้องให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด

เจ้าพนักงานสาธารณสุข และเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้การดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้องกับสุขลักษณะของตลาด อันได้แก่ การจัดระเบียบ กฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาดในเรื่อง เช่น การฝึกอบรมของผู้ขายของ ผู้ช่วยขายของ

ข้อ ๓๑ ผู้ขายของ และผู้ช่วยขายของในตลาด ต้องวางสินค้าบนแผง หรือในขอบเขตที่วางขายของ ที่จัดไว้ให้ ห้ามวางล้ำแผงหรือขอบเขต หรือต่อเติมแผงขายของออกมาอันจะเป็นการกีดขวางทางเดินในตลาด และห้ามวางแผงสินค้าสูงจากพื้นตลาดเกินกว่า หนึ่งร้อยห้าสิบ เซนติเมตร

การวางและเก็บสะสมประเภทสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม รวมทั้งเครื่องใช้ที่เกี่ยวข้อง อาหารต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า หกสิบ เซนติเมตร และห้ามวางวัตถุอันตรายปนกับสินค้าประเภทอาหาร

ข้อ ๓๒ ผู้ขายของและผู้ช่วยขายของในตลาด ต้องมีสุขลักษณะส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่สังคมรังเกียจ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ อันได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้ไทฟอยด์ โรคบิด ไข้ไอสุกอีเส ไข้หัด โรคคางทูม โรคเรื้อน โรคผิวหนังนำรังเกียจ และโรคไวรัสตับอักเสบบชนิดบี

(๒) อาหารสดที่มีโอกาสเสี่ยงเกิดการเน่าเสียง่าย ต้องจัดเก็บในอุณหภูมิที่เหมาะสม ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(๓) การจำหน่ายอาหารปรุงสำเร็จ ต้องใช้เครื่องมืออุปกรณ์ปกปิดอาหารเพื่อป้องกันการปนเปื้อน และรักษาอุปกรณ์ปกปิดให้สะอาดใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(๔) ในกรณี ที่มีการทำ ประกอบ ปรุง ต้องจัดไว้ให้เป็นสัดส่วน และปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร

(๕) เครื่องมือเครื่องใช้และภาชนะอุปกรณ์ต้องสะอาดและปลอดภัยมีการล้างและเก็บที่ถูกต้อง ทั้งก่อนและหลังการใช้งาน

ข้อ ๓๓ ถ้าปรากฏว่าผู้ขายของหรือผู้เช่าขายของคนใด เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่สังคมรังเกียจ หรือเป็นพาหะนำโรคติดต่อ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าอนุญาตให้ขายของต่อไป จะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ขายของ หรือผู้ช่วยขายของผู้นั้นหยุดการปฏิบัติงานไว้ทันที จนกว่าจะปราศจากเหตุที่เป็นอยู่นั้น

ข้อ ๓๔ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมชำระค่าธรรมเนียม ตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายในกำหนด สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะถือว่าสละสิทธิ์แต่ยังมีความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๕ เมื่อผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ ตส.๑ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละ ยี่สิบ ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ ๓๖ ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้มีอายุ หนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลเท่านั้น

ข้อ ๓๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต หรือไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอแก้ไขรายการในใบอนุญาต หรือให้ยื่นคำขอบอกเลิกการดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ตล.๓

ข้อ ๓๘ ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๙ หากปรากฏว่า ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาต ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ ตล.๓ ภายใน สิบห้าวัน นับแต่วันที่ ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๔๐ การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ ตล.๒ โดยประทับตราสีแดง คำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนคำพร้อมทั้งลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิม

(๓) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลงบันทึก เล่มที่ เลขที่ ปี ของใบแทน

ข้อ ๔๑ ให้ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดก่อน หรือในวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขตลาดให้ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้ ภายในเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน สามปี สำหรับตลาดประเภทที่ ๑ และไม่เกิน สองปี สำหรับตลาดประเภทที่ ๒

ข้อ ๔๒ ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด สำหรับตลาดประเภทใด ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่ง ไม่เกินสิบห้าวัน

กรณี ที่ผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้ว ๒ ครั้ง และมีเหตุที่จะต้องสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ในข้อ ๕ มีความผิดตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ในข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ มีความผิดตามมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ในข้อ ๓๘ หรือข้อ ๓๙ มีความผิดตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๖ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ ๔๒ วรรคหนึ่ง มีความผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา ๗๓ แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เว้นแต่ฝ่าฝืนความในข้อ ๔๓ ข้อ ๔๔ ข้อ ๔๕ และข้อ ๔๖ แห่งข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๔๘ บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกก่อนวันใช้ข้อบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๔๙ ให้นายกองค้การบรหการส่วนตำบล รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจออก
ระเบียบ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(ลงชื่อ) สมร วงษ์เวียน

(นายสมร วงษ์เวียน)

องค์การบรหการส่วนตำบลหนองแวง